

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สนามเด็กเล่นของหนู
MY'S PLAYGROUND

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **71346**
วันเดือนปี..... - 8 พ.ค. 2550

b. **71346**
i.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรอรรถสิทธิ์ สิงหนามณี)

.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ) กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราชน)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญจนา คำสาลี) กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ อกษาชีวะ) กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน) กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์ศิริรัตน์ ศิริจิเจริญ)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันทร์เพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข) นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สนามเด็กเล่นของหนู MY'S PLAYGROUND
ชื่อ	นางสาวสิริภัทรา ธานีรัตน์
รหัสนักศึกษา	45020188
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	จิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันมนุษย์ทุกเพศทุกวัยต่างขวนขวาย เพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข สะดวกสบายและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ภายใต้สภาพสังคมดังกล่าวนี้ เด็กก็เป็นอีกวัยหนึ่งที่อยู่ในสังคมและต้องได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมเหล่านี้ด้วย เด็กจึงเป็นเสมือนวัตถุดิบอย่างหนึ่ง ที่มีความสำคัญและพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในหลากหลายสาขา และมีความจำเป็นต้องใช้ในการพัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น นอกจากนี้ทรัพยากรเด็กที่มีศักยภาพเหล่านี้ จึงแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้ โลกดูสดใสหรือจะเจริญขึ้น ได้นั้นขึ้นอยู่กับรากฐานที่ดีเป็นสิ่งสำคัญ

การที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดในวัยเด็กนี้ เป็นช่วงที่ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกประทับใจและต้องการที่จะนำเสนอในงาน ข้าพเจ้าต้องการที่จะสะท้อนความเป็นเด็กที่มีความสุขในอิริยาบถต่างๆ ในสีสันและบรรยากาศแห่งความสนุกสนานภายใต้สภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมแก่วัยเด็ก ให้สังคมได้รับรู้และต้องการให้เห็นถึงความสำคัญและคุณค่าประโยชน์ในวัยนี้ โดยข้าพเจ้าจะนำเสนอเป็นผลงานศิลปะภายใต้ชื่อ "สนามเด็กเล่นของหนู" ด้วยกรรมวิธีเทคนิคภาพพิมพ์โลหะ (Etching) และดำเนินการสร้างสรรค์โดยวิธีการสร้างภาพร่างจำนวน 3 ชุด ชุดละ 5 ชิ้น โดยในแต่ละชุดจะนำมาขยายเป็นผลงานศิลปะ จำนวน 2 ชิ้น ด้วยกัน ในภาคศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ จึงกล่าวถึงขั้นตอนในการทำงาน การวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆ การวิเคราะห์องค์ประกอบ ปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนการแก้ปัญหา เพื่อให้ได้ผลงานที่ถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ตามแนวคิดของข้าพเจ้า และเพื่อเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีในจิตใจ แก่ผู้ที่ได้ชื่นชมผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงบิดา มารดา อันเป็นผู้ให้กำเนิดและเป็นกำลังใจ อีกทั้งเลี้ยงดูอบรม สั่งสอนให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงคุณงามความดีเสมอมา ตลอดจนคณาจารย์ ผู้คุณวุฒิทุกๆ ท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านศิลปะ อันเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมประสบการณ์และ แนวความคิดอันกว้างไกล ซึ่งในการดำเนินงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ มีอาจสำเร็จลุล่วงไปได้ ถ้าหาก ไม่ได้รับคำปรึกษาชี้แนะที่ดีจากรองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข อาจารย์ที่ปรึกษาและเป็นผู้ ให้แนวทางในการปฏิบัติงานและวิธีแก้ไขปัญหาทุกขั้นตอน จนโครงการศิลปนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	3
วัตถุประสงค์ของโครงการ	4
ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	5
ที่มา	5
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิดสร้างสรรค์	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	12
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์	21
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	24
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	24
วิเคราะห์องค์ประกอบภาพ	37
บทที่ 5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	42
ผลงานศิลปะ	43
ประวัติผู้เขียน	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา คณะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบแหล่งที่มาแห่งความบันเทิง	6
ภาพอิทธิพลและงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	9
ภาพประกอบ ภาพร่าง ผลงานศิลปะ	12
ภาพวิเคราะห์ทัศนธาตุ	24
ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบภาพ	37
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 1	44
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 2	45
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 3	46
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 4	47
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 5	48
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 6	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ครอบครัวไทยในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเป็นครอบครัวในสังคมอุตสาหกรรม หรือสังคมเมือง ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงและวิวัฒนาการของสังคมใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากการดำรงชีพมักคำนึงถึงค่านิยมทางเศรษฐกิจและส่งเสริมเอกภาพส่วนบุคคลมากขึ้น สมาชิกครอบครัวต่างต้องออกไปประกอบอาชีพการงานภายนอกบ้าน อันเป็นสาเหตุทำให้ ความใกล้ชิดภายในครอบครัวระหว่างพ่อแม่และเด็กห่างเหินไป เด็กไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ขาดคนที่ชอบสั่งสอนเลี้ยงดูเท่าที่ควร ส่งผลให้เด็กมีประสบการณ์ที่แคบจำกัด สติปัญญาความรู้ รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกฉานพัฒนาได้ช้าเพราะประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ในวัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่สำคัญยิ่งในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กให้เหมาะสมกับวัย พัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ของเด็กมิใช่กระบวนการที่เป็น ไปตามแบบแผนเดียวกับพัฒนาการด้านอื่นๆ แต่จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมความคิดที่ดีจากผู้ใหญ่และคนรอบข้าง

ในหนังสือ Encyclopedia of Psychology ได้ให้คำจำกัดความของความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า “ความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถที่มองเห็นความสัมพันธ์ในแง่มุมใหม่ มีความคิดที่แปลกและแตกต่างไปจากรูปแบบการคิดที่มีมาแต่เดิมเป็นความสามารถที่จะเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ให้กลับกลายเป็นกระบวนการใช้ความคิดหลายทิศทาง ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในการคิดแก้ปัญหา”¹

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่สามารถแสดงออกได้ในหลายๆแบบ เช่น ทางดนตรี การเคลื่อนไหว การแสดงละคร งานศิลปะ อื่นๆ หรือแม้แต่การแสดงออกทางภาษา การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสดำเนินการแสดงความคิดสร้างสรรค์จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาเด็กดังนี้

1. ความเป็นอิสระ (Independence)
2. สุนทรียภาพ (Aesthetic appreciation)
3. ความพอใจและความสนุกสนาน (Satisfaction and enjoyment)
4. การลดความตึงเครียดทางอารมณ์ (Emotional release)
5. การสร้างนิสัยการทำงานที่ดี (Good work habits)
6. การพัฒนากล้ามเนื้อ (Muscle development)

¹มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, **พฤติกรรมวัยเด็ก**, กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2534, หน้า 67.

7. การสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง (Exploration)²

การส่งเสริมให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงตามขั้นตอนของการพัฒนาการของเด็กเป็นสิ่ง ที่ทุกคนควรทำ เด็กทุกคนเกิดมามีความสามารถที่จะสร้างสรรค์มีความสนใจใคร่รู้ มีความต้องการ สำรวจค้นหาสิ่งใหม่ๆ ทั้งนี้ เพราะความคิดสร้างสรรค์ก็เป็นสิ่งที่สามารถส่งเสริมได้ เด็กจะมีความคิด สร้างสรรค์มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการประกอบกัน ได้แก่ ตัวเด็ก สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว ของเด็กและสิ่งแวดล้อมทางสังคม ครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดตัวเด็กที่สุด มีอิทธิพลต่อความคิด สร้างสรรค์แตกต่างกันขึ้นอยู่กับวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่ตั้งแต่เล็กจนโต การที่พ่อแม่หาของเล่นที่ส่งเสริม การคิดให้เด็กได้สำรวจคิดค้นได้เรียนรู้ และมีเวลาในการเล่นด้วยตัวเองจะทำให้เด็กมีความสุขสนุกสนาน มีความสุขและความพอใจ แต่ถ้าพ่อแม่ปล่อยปละละเลยไม่ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในวัยเด็ก เด็กก็จะไม่มีความสุขขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าเล่นไม่กล้าทดลอง ซึ่งนับว่าเป็นอุปสรรค ต่อการคิดสร้างสรรค์ของเด็กเป็นอย่างมาก

รูสโซ(Rousseau) นักปรัชญาชาวฝรั่งเศส ได้กล่าวไว้ว่า “เด็กเปรียบเสมือนผ้าขาวบริสุทธิ์ ที่ผู้ใหญ่จะแต่งแต้มสีอะไรลงไปก็ได้ จะทำให้ผ้าขาวบริสุทธิ์กลายเป็นผ้าที่มีลวดลายสวยงามวิจิตร ก็ได้หรือจะทำให้กลายเป็นผ้าที่เลอะเทอะมัวหมองอย่างไรก็ได้เช่นกัน”³ จากแนวความคิดของรูสโซ โชนี้เราจะเห็นได้ว่า พ่อแม่มีความสำคัญในการเลี้ยงดูเด็ก ในด้านที่ว่าพ่อแม่เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดที่จะหล่อหลอมให้เด็กเติบโตขึ้นมาเป็นคนที่มีบุคลิกภาพอย่างไรก็ได้

แม้ว่าวิธีการเลี้ยงดูของพ่อแม่จะมีความสำคัญต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กแล้ว แต่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวก็มีส่วนสำคัญไม่แพ้กัน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจและสังคมสูง มักจะมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมต่ำ เนื่องจากเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีโอกาสที่จะได้ ทำกิจกรรมตามความสนใจและประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับการสร้างสรรค์ ตัวอย่างเช่น เด็กในครอบ ครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสได้เรียนและทำกิจกรรมที่ชอบได้มากกว่า เช่น หัดเล่น เครื่องดนตรีที่ชอบ ส่วนเด็กจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจต่ำมักจะเสียเปรียบ เนื่องจากขาดแคลนอุปกรณ์ ที่จะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ขาดการกระตุ้นส่งเสริมให้ทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจ

จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวหากทุกคนไม่ส่งเสริมพัฒนาการในวัยเด็กให้ถูกต้องเหมาะสม กับวัยเด็กแล้วเด็กก็ย่อมจะพัฒนารูปแบบของพฤติกรรมการเล่นที่ไม่เหมาะสมก่อให้เกิดอันตราย และความไม่ปลอดภัยแก่เด็กได้

²มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, **เรื่องเดิม**, หน้า103.

³ **เรื่องเดิม**, หน้า282.

ความสำคัญของโครงการ

เป็นที่ยอมรับกันว่าการเล่นเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของเด็กแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องอาศัยความเหมาะสมของแต่ละวัยด้วย การเล่นของเด็กเป็นกระบวนการพัฒนาการเด็กที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การเล่นเป็นสิ่งที่สนุกสนานไม่เหมือนกับการทำงานและการทำกิจกรรมอื่นๆเป็นการสร้างจินตนาการใหม่ๆลดความตึงเครียด ซึ่งการเล่นเป็นหนทางนำไปสู่การค้นพบเหตุผลและความคิดสร้างสรรค์เปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ นำไปสู่ความสุขในสังคม เพื่อเป็นการเตรียมตัวเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

การที่เด็กได้มีประสบการณ์หรือไม่มีประสบการณ์ในการเล่นนี้ จะมีผลต่อชีวิตในอนาคตของเด็กการที่เด็กได้มีโอกาสเล่นมากก็จะทำให้เด็กได้มีโอกาสฝึกทักษะที่จำเป็นต่อชีวิต เมื่อโตขึ้นอีกทั้งประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยทำให้เด็กสามารถที่จะควบคุมความสามารถของตนเอง และสภาพแวดล้อมได้ ทั้งอาจช่วยพัฒนาการด้านบุคลิกภาพและสติปัญญาอีกด้วย เด็กที่ขาดประสบการณ์ในการเล่นที่เหมาะสมก็จะขาดทักษะต่างๆที่จำเป็นแก่วัยเด็ก การเล่นของเด็กนอกจากจะเป็นการให้เด็กได้ออกกำลังกายและสนุกสนานแล้ว ลักษณะของการเล่นของเด็กยังเป็นการสะท้อนถึงลักษณะของสังคมที่เขาอยู่ด้วย การจัดให้เด็กได้มีประสบการณ์จากการเล่นนั้น สิ่งที่คุณพ่อคุณแม่ต้องคำนึงถึงและระมัดระวังก็คือ ความปลอดภัยของเด็กจะต้องคอยดูแลว่าสิ่งที่เด็กเล่นอาจทำให้เด็กเป็นอันตรายหรือไม่ สภาพแวดล้อมรอบข้างรวมถึงอุปกรณ์เครื่องเล่นยังคงสภาพดีหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่าไม่เป็นอันตรายต่อเด็ก

ลักษณะของเกมที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของสังคมนั้นๆ เช่น การเล่นเกมหมากรุก โดยใช้เมล็ดขงพาราวย่อมสะท้อนให้เห็นว่า สังคมนั้นต้องมีอาชีพการทำสวนยางพารา การเล่นเกมซ่อนหา โดยใช้เสาได้สะพานทางด่วนเป็นที่กำบัง สะท้อนให้เห็นว่า สังคมนั้นต้องเป็นแหล่งชุมชนแออัดของสังคมเมือง หรือเป็นสถานที่ที่มีการก่อสร้างมีการเติบโตของสังคม นอกจากนั้นการที่เด็กเล่นเกมต่างๆเป็นการฝึกฝนให้เด็กได้เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม และสามารถควบคุมสภาพของสังคมนั้นได้ด้วย ตัวอย่างเช่น เกมที่ใช้ทักษะทางร่างกาย การเล่นยิงธนู จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ถึงวิธีที่จะหาอาหารมาเลี้ยงชีพ เกมที่ต้องใช้การวางแผน เช่น การเล่นเกมฟุตบอล เกมสงคราม จะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ที่จะควบคุมระบบต่างๆของสังคม ส่วนเกมที่ต้องอาศัยโอกาส เช่น การเล่นเกมบิงโก งูตกบันได จะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ที่จะยอมรับสิ่งต่างๆที่อยู่นอกเหนือธรรมชาติได้ สังคมใดที่มีลักษณะสลับซับซ้อนมาก เกมที่เด็กเล่นมักจะมี ความซับซ้อนตามไปด้วย แต่ถ้าสังคมใดที่อยู่อย่างง่าย ๆ เกมที่เด็กเล่นก็จะไม่มีความซับซ้อนมากนัก ส่วนมากจะเป็นเกมที่ใช้ทักษะทางร่างกายเพียงอย่างเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเห็นได้ว่าการเล่นของเด็กมีคุณค่าต่อเด็กหลายประการ ทั้ง คุณค่าด้านสังคม ร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และภาษา แต่หากเราไม่ใส่ใจในพฤติกรรมการเล่นของเด็ก ปล่อยให้เด็กเรียนรู้ในการเล่น โดยปราศจากการควบคุมจากผู้ใหญ่แล้วเด็กก็อาจจะมีพฤติกรรมการเล่นที่ไม่เหมาะสม แก่วัยเด็กได้ ซึ่งในวันข้างหน้าหากเด็กยังคิดพฤติกรรมอย่างนี้อยู่ เด็กก็จะเจริญเติบโตขึ้นท่ามกลาง ความไม่ปลอดภัย หรือมีทัศนคติที่ไม่เหมาะสมต่อบุคคลอื่นๆหรือพฤติกรรมของสังคมย่อมเป็นไปได้ว่า เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่ก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่เป็นปัญหาของสังคมอย่างแน่นอน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อต้องการแสดงให้เห็นถึงจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ในวัยเด็ก
2. เพื่อต้องการให้บุคคลอื่นได้รับรู้ถึงมุมมองความเป็นอยู่ของเด็กที่ต้องการความเอาใจใส่ดูแลและทะนุถนอมจากคนรอบข้าง
3. เพื่อเป็นข้อคิดในการเลี้ยงดูเด็ก ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ให้เหมาะสมแก่วัยเด็ก
4. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเป็นวัยเด็ก ที่เป็นรากฐานสำคัญของประเทศชาติในการก้าวไปสู่ความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของโครงการ

1. เป็นการนำเสนอถึงวิธีการเรียนรู้การคิดสร้างสรรค์ที่มีอยู่ในตัวเด็กให้เหมาะสมกับวัยซึ่งความคิดสร้างสรรค์จะช่วยให้เด็กได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อที่เด็กจะสามารถนำไปพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้อย่างมีคุณภาพต่อไป
2. การสร้างสรรค์งานแสดงถึงอาชีพกิจกรรมการเล่นของเด็กในมุมมองต่างตามสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยใช้รูปทรงเด็กและรูปทรงของสถานที่สิ่งก่อสร้างในเมืองมาสื่อในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ
3. เทคนิคของการสร้างสรรค์ผลงานนั้นใช้กรรมวิธีของการสร้างงานภาพพิมพ์ด้วยการใช้กระบวนการทางแม่พิมพ์แผ่น โลหะกัดกรวดด้วยการใช้แผ่นทองแดง
4. จำนวนของผลงาน มีทั้งหมด 6 ชิ้น
 - 4.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ขนาด 60X80 ซม.
 - 4.2 ผลงานชิ้นที่ 2 ขนาด 60X80 ซม.
 - 4.3 ผลงานชิ้นที่ 3 ขนาด 60X80 ซม.
 - 4.4 ผลงานชิ้นที่ 4 ขนาด 80X60 ซม.
 - 4.5 ผลงานชิ้นที่ 5 ขนาด 80X60 ซม.
 - 4.6 ผลงานชิ้นที่ 6 ขนาด 80X60 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ปัจจุบัน โครงสร้างทางสังคมของเมืองไทยเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ทั้งรูปแบบการใช้ชีวิตและสภาพแวดล้อมรอบตัว การที่ยุคนี้กระแสบริโภคนิยมมาแรงส่งผลให้มนุษย์ทุกเพศทุกวัย จึงต้องขวนขวายเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ความสะดวก สบาย และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของครอบครัว แต่เมื่อเรามองย้อนกลับไปภายใต้สภาพสังคมนี้ จะเห็นได้ว่า เด็กก็เป็นอีกวัยหนึ่งที่อยู่ในสังคมและได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้

วัยเด็กเป็นวัยที่ต้องการการเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง และเหมาะสมจากบุคคลใกล้ชิด ในแต่ละวัฒนธรรมย่อมมีการเลี้ยงดูเด็กที่แตกต่างกันไป และนี่เองที่ส่งผลให้บุคลิกภาพของเด็กแต่ละคนแตกต่างกันไปด้วย การอบรมเลี้ยงดูจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อเด็ก ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ สิ่งรอบข้างหรือประสบการณ์ที่เด็กได้เรียนรู้ในแต่ละวัยเป็นสิ่งสำคัญ เด็กจะค่อยๆ สะสมประสบการณ์ จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทำให้เด็กต้องการที่จะคิดค้นเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวมากขึ้น

การที่พ่อแม่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ มีอิสระในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะทำให้เด็กพัฒนาความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวของเด็ก เด็กก็จะมีโอกาสพัฒนาทักษะและความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเองอยู่เสมอ นอกจากนี้ ความต้องการของเด็กย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละวัย พ่อแม่จะต้องตระหนักว่าความต้องการของเด็กนั้นมีทั้งทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจะต้องให้การสนองความต้องการของเด็กในทุกด้านเหล่านั้นอย่างถูกวิธีการเลี้ยงดู อบรม ก่อเลี้ยง สร้างเสริมประสบการณ์และกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับเด็ก ให้เด็กอยู่ในบรรยากาศที่ดี ให้ความรู้สึกปลอดภัย และอบอุ่นแก่เด็กจะช่วยทำให้เด็กเรียนรู้เงื่อนไขของสังคม สร้างให้เกิดประโยชน์ โดยตรงต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเด็ก เช่น การเรียนรู้ที่จะเล่นร่วมกับเด็กคนอื่น การมีน้ำใจ การให้อภัยและการรู้จักยอมรับผู้อื่น จะทำให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ และยังเป็นตัวกระตุ้นพัฒนาการเกี่ยวกับการรู้จักบทบาทของตัวเด็ก ได้ดียิ่งขึ้น

พื้นฐานสังคม ความแตกต่างกันของแต่ละครอบครัวในการอบรมและปลูกฝังพฤติกรรมของเด็กจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะหากเด็กขาดซึ่งการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกวิธี ขาดซึ่งความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ดูแลจากผู้ใหญ่ เด็กก็จะเติบโตมาท่ามกลางการเรียนรู้ในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามแต่ละสภาพแวดล้อม เพราะสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การเรียนรู้เป็นกระบวนการพื้นฐานของพัฒนาการ ซึ่งพฤติกรรมของแต่ละบุคคลจะมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ค่อนข้างถาวร ไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ว่าจะเป็นพฤติกรรมหรือความสามารถอันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์และการฝึกหัด โดยพฤติกรรมที่ค่อนข้างจะถาวรนี้จะติดตัวเด็กไปจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในสังคม

ภาพประกอบที่ ๓

การละเล่นซ่อนหา

การละเล่นรีรีข้าวสาร

รถไฟ

ท่อสิ่งก่อสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

จากการที่ได้รับรู้ สัมผัส และพบเห็นกับความรู้สึกที่ผ่านมาในช่วงเวลาหนึ่งของความเป็นเด็ก จึงเกิดเป็นความประทับใจและสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดขึ้นเพื่อต้องการสะท้อนให้เห็นถึงวัยเด็กวัยแห่งการพัฒนาการเรียนรู้ การคิดสร้างสรรค์ตามความเหมาะสมของวัย และยังเป็นวัยที่สำคัญซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศชาติต่อไป โดยการค้นคว้าหาข้อมูลทั้งการสังเกต ประสบการณ์ และการถ่ายภาพจากสิ่งแวดล้อมจริงมาเป็นแบบอย่าง เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้สึกตามความเป็นจริง ดังนั้นอิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับอาจแยกแยะ เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในการศึกษาถึงอิทธิพลที่ได้รับ ดังต่อไปนี้

อิทธิพลจากสภาพแวดล้อม

จากสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้าต้องพบเจออยู่ตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าพบว่าสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปมาก สังคมชนบทกลายเป็นสังคมเมือง ซึ่งนับวันจะมีแต่สิ่งก่อสร้างทางอุตสาหกรรมอยู่ทุกมุมทุกสถานที่ของเมือง และที่ที่มีสิ่งก่อสร้างเหล่านี้ ข้าพเจ้ามักจะได้พบเจอเด็กที่มีการจับกลุ่มเล่นกันเป็นประจำตามสถานที่ดังกล่าวมาแล้วเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเรียนรู้ในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับชีวิตการเล่นในที่ที่ไม่ปลอดภัย และเสี่ยงกับอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะพ่อแม่ต้องทำมาหากินไม่มีเวลาที่จะแนะนำในสิ่งที่ควรจะไร้อะไรควรและเหมาะสมสำหรับเด็ก

สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นอิทธิพลที่เกิดขึ้นจากการได้รับรู้ และสัมผัส จากสภาพแวดล้อมจริง ที่ได้พบเจอมาและกลายเป็นอิทธิพลหลักในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้

อิทธิพลจากสื่อโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์

อิทธิพลจากสื่อ โทรทัศน์และสิ่งพิมพ์ เกิดจากการที่ข้าพเจ้าได้ดูได้อ่านข่าวเป็นประจำ จากโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์รายวัน ซึ่งปัจจุบันข้าพเจ้าพบว่าข่าวอุบัติเหตุจากการเล่นของเด็กจะพบเห็นได้บ่อยครั้งขึ้น และทุกๆครั้งก็มักจะมียกยถึงแก่ชีวิต โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของเด็ก สนามเด็กเล่นที่ได้มาจากอุปกรณ์การก่อสร้าง รวมถึงสถานที่ที่เป็นสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ เป็นภัยต่อพฤติกรรมการเล่นของเด็กเป็นอย่างมาก หากเด็กไม่ได้เล่นในที่ที่ควรเล่นและเหมาะสมแก่วัยของเด็กแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าข่าวที่แสดงให้เห็นถึงอันตรายจากปัญหาเหล่านี้ก็ยังคงมีให้เห็นอยู่ต่อไปภายใต้สังคมเมืองแห่งนี้

อิทธิพลจากงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ข้าพเจ้าสนใจในผลงานศิลปะของศิลปินที่อยู่ภายใต้ลัทธิมเพรสชันนิซึม (Impressionism) ซึ่งลัทธิมเพรสชันนิซึมได้มีการเคลื่อนไหวครั้งสำคัญทางศิลปะในศตวรรษที่ 19 เป็นการเปลี่ยนแปลงวงจรจิตรกรรมโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งเนื้อหาสาระและทางด้านเทคนิค

ชื่อกลุ่มลัทธิมเพรสชันนิซึม นี้ได้มาจากชื่อภาพเขียนของ โมนเน คือ ภาพอิมเพรสชันวันไรส์ (Impression, Sunrise) ซึ่งเป็นภาพทิวทัศน์ปากอ่าว เมืองเลอฮาฟวร์ (Le Havre) ศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ จัดนิทรรศการ ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1875 เป็นการจัดนิทรรศการอิสระครั้งแรก ซึ่งก่อนหน้านั้นนิทรรศการศิลปะเป็นการจัดโดยคณะกรรมการศิลปะกรรมแห่งชาติ ฝรั่งเศสหรือ ซาลอน (Salon) ผลงานอิมเพรสชันนิซึมได้รับการปฏิเสธจากซาลอน จึงนำมาแสดงเองจนได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ อิมเพรสชันนิซึมจัดเป็นพวกธรรมชาตินิยม (Naturalism) ที่ออกไปเขียนภาพนอกสตูดิโอ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ภาพธรรมชาติสีอันของแสงแดดที่กระทบผิววัตถุ โดยอิงทฤษฎีของนักวิทยาศาสตร์ชื่อ เชฟเรล (Chevreul) ซึ่งกล่าวว่า แสงเป็นสีตรงกันข้ามกับเงา กรรมวิธีการเขียนใช้วิธีป้ายสีสดบนผ้าใบ (Direct Painting) โดยให้รอยป้ายกำหนดรูปเพื่อต้องการแสดงการกระทบของแสงแดด ดังนั้น การเขียนภาพของกลุ่มนี้ จึงเปลี่ยนแปลงแนวทางจิตรกรรม คือ การป้ายสีสดบนผ้าใบและการเขียนภาพในสถานที่จริงหรือภาพกลางแจ้ง ซึ่งในอดีตการเขียนภาพจะทำในสตูดิโอหรือห้องทำงานศิลปะเท่านั้น ศิลปินกลุ่มนี้จะเขียนภาพทิวทัศน์เป็นหลัก

กลุ่มอิมเพรสชันนิสต์ได้จัดนิทรรศการรวม 8 ครั้ง โดยเฉลี่ยปีละครั้งก่อนที่ศิลปินแต่ละคนจะแยกตัวไปพัฒนาแนวทางของตนเอง แม้จิตรกรรมกลุ่มอิมเพรสชันนิซึมจะได้รับการต่อต้านในยุคแรก แต่ภายหลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ทั้งในยุโรปและอเมริกา และแนวทางการแสดงออกของกลุ่มนี้จะเป็นประตูดูสู่การพัฒนาของจิตรกรรมสมัยใหม่ต่อไป โดยเฉพาะกลุ่มอิมเพรสชันนิซึมในระยะหลัง¹

ศิลปินกลุ่มอิมเพรสชันนิซึมที่ให้อิทธิพลแก่งานศิลปะข้าพเจ้า คือ Mary Cassatt เกิดเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม ปี ค.ศ. 1844 เมือง Pittsburgh ประเทศสหรัฐอเมริกา Cassatt เป็นบุตรสาวของเศรษฐีในเมือง ได้เข้าเรียนใน Pennsylvania Academy of the Fine Arts ประเทศยุโรป ระหว่าง ค.ศ. 1865-1870 และได้เข้าร่วมศิลปินกลุ่ม Impressionism ใน ค.ศ. 1874 Cassatt มีส่วนร่วมในการจัดนิทรรศการกลุ่ม Impressionism หลายครั้ง โดยมีการจัดแสดงงานร่วมกับศิลปินอื่นๆ

¹ นีลโคละ ระเด่นอาหมัด, **ทฤษฎีจิตรกรรม**, กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2543, หน้า 173.

ภาพประกอบอิทธิพล

ชื่อศิลปิน Mary Cassatt
 ชื่องาน Two children at the seashore, 1884
 ขนาด 97.6 X 74 ซม.
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ชื่อศิลปิน Mary Cassatt
 ชื่องาน The Sisters, 1885
 ขนาด 46.2 X 56 ซม.
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับจากงาน Mary Cassatt ก็คือ รูปแบบในวัยเด็กการเล่นที่ดูน่ารัก ตามกิจกรรมทุกอย่างกิจกรรมที่กระทำอยู่ ลักษณะท่าทางและหน้าตาที่ดูมีความสุข และเป็นธรรมชาติจริงๆของเด็ก รวมถึงการใช้บรรยากาศรอบข้างที่มาจากสิ่งแวดล้อมจริง

แนวความคิดสร้างสรรค์

จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ในวัยเด็กเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ การเรียนรู้ และการเล่นของเด็กจึงมีความน่าสนใจ และช่วยเสริมพัฒนาการของเด็กได้ดี ความสดใส ร่าเริง ความอ่อนโยน น่ารัก ใสซื่อ และไร้เดียงสาในวัยเด็ก จึงถือเป็นสีสันแห่งความสุข และเต็มไปด้วยความสนุกสนาน

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในวัยเด็กที่มีความสุขในมุมมองต่างๆ ด้วยอากัปกิริยา ตามกิจกรรมแต่ละประเภทซึ่งเป็นการเล่นที่สนุกสนาน มีความสุข มีอิสระเสรี ในด้านร่างกายและความคิด ถึงแม้บางครั้งสภาพแวดล้อมรอบข้างจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก แต่การเล่นและอิสระพร้อมทั้งพัฒนาการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็มิได้ลดน้อยลง ข้าพเจ้าเชื่อว่า บรรยากาศแห่งความสุข สนุกสนาน จะทำให้ทุกคนหันมาตระหนักให้ความสำคัญเอาใจใส่ ทะนุถนอม และเสริมสร้างประสบการณ์ที่เหมาะสมให้กับเด็ก เพราะเด็กคือรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนั้นเป็นขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานที่มีระบบ และเป็นไปด้วยความเหมาะสมตรงตามความคิดและความต้องการของผู้สร้างสรรค์เอง ซึ่งขั้นตอนของการดำเนินการสร้างสรรค์ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ในการที่จะให้ผลงานมีความสำเร็จลุล่วงด้วยความสมบูรณ์ หลังจากผ่านการสร้างกระบวนการทางความคิดแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ดำเนินการสร้างงาน โดยเริ่มจากการเก็บและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลจริง ด้วยวิธีการถ่ายภาพ เพื่อนำไปปฏิบัติเป็นผลงานศิลปะ โดยเลือกถ่ายสภาพแวดล้อมจริงที่ส่งผลกระทบต่องานของข้าพเจ้า นอกเหนือจากการค้นคว้าหาข้อมูลจริงแล้ว ข้าพเจ้าได้มีการไปศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อโทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ ที่เชื่อถือได้มาศึกษา ค้นคว้า และแทนค่าความหมายลงไปในตัวงาน ตามความคิดและความต้องการของตัวข้าพเจ้า

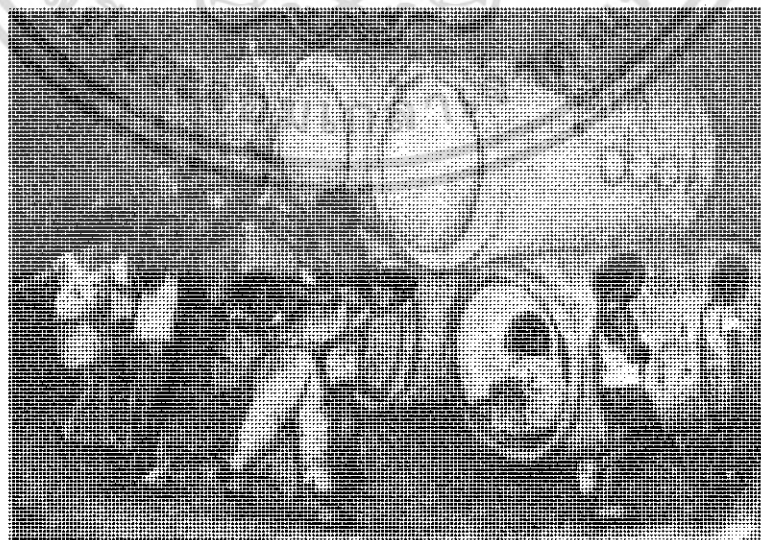
หลังจากการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆเสร็จสมบูรณ์แล้ว ข้าพเจ้าได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาสร้างเป็นภาพร่าง ด้วยการนำรูปทรงหลักและภาพพื้นหลังมาจัดองค์ประกอบใหม่ให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงสัดส่วน และขนาดของรูปทรงตามแนวความคิดและความต้องการของข้าพเจ้า ภาพร่างที่สร้างขึ้นมามีทั้งหมด 3 ชุด โดยแต่ละชุดจะมีภาพร่างจำนวน 5 ชิ้น ซึ่งในแต่ละชุดจะนำชิ้นที่เหมาะสมที่สุดจำนวน 2 ชิ้นมาขยายเป็นผลงานจริง ด้วยเทคนิคทางกระบวนการแม่พิมพ์โลหะ (Etching) ผลงานแต่ละชิ้นได้มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขเพิ่มเติมจากการร่างเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในผลงานยิ่งขึ้น

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

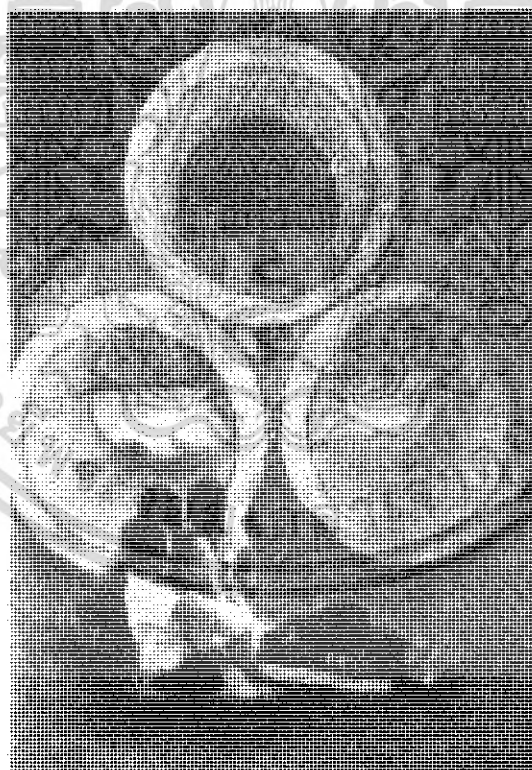

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างงานที่ 3

ภาพร่างงานที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำเอารูปทรงของเด็กมาเป็นตัวนำเสนอในงาน ลักษณะของรูปทรงเด็กจะเป็นพฤติกรรมของการเล่นด้วยอากัปภิกิริยาทำทางต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน ทั้ง ยืน เดิน นั่ง แสดงให้เห็นถึงรอยยิ้มที่มีความสุขในการเล่น โดยข้าพเจ้าได้ใส่บรรยากาศและภาพพื้นหลังเป็นรูปทรงของท่อจำนวนหลายๆท่อดวางเรียงซ้อนกันเป็นแถวๆเพื่อสื่อถึงสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเล่นที่ไม่เหมาะสมแก่วัยเด็ก

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานศิลปะ คือ ภาพร่างชิ้นที่ 2 และภาพร่างชิ้นที่ 3 เนื่องจากมีการจัดวางองค์ประกอบที่ลงตัว กล่าวคือ มีการแสดงออกอย่างชัดเจนในพฤติกรรมการเล่นของเด็กด้วยรอยยิ้มและท่าทางที่สดใส ร่าเริง เต็มไปด้วยความสนุกสนานมีการใช้บรรยากาศของสีและมีการจัดวางจังหวะของรูปทรงเด็กและรูปทรงสิ่งก่อสร้างในปริมาณที่เหมาะสม และดูสบายตาเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชั้นที่ 1

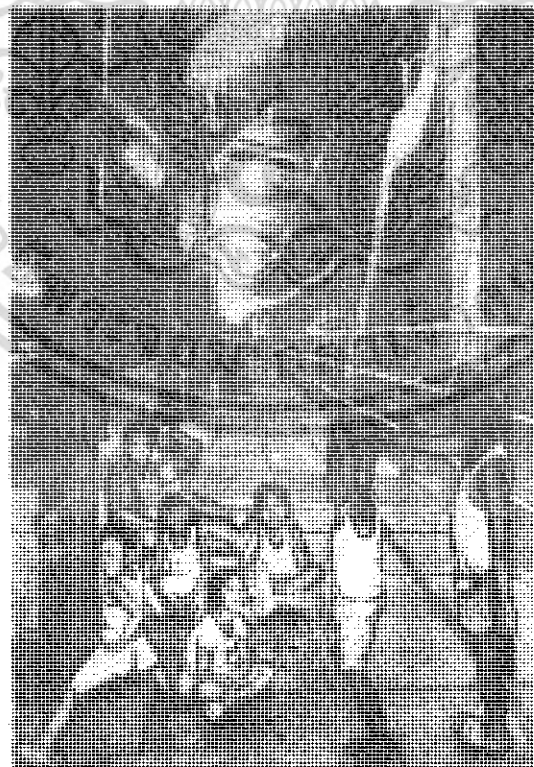

ภาพร่างชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

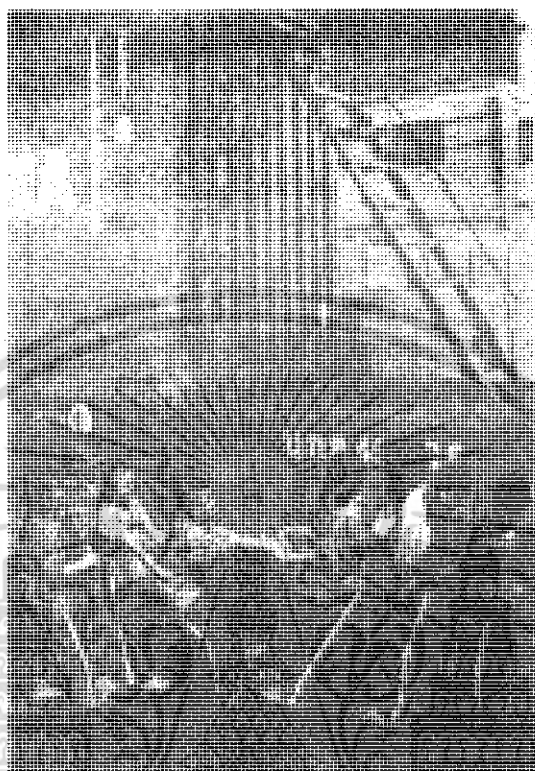
ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวนทั้งหมด 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำเอาภาพที่ปรึกษาทำทางการละเล่นในวัยเด็กมาแสดงให้เห็นเด่นชัดมากขึ้นกว่าภาพร่างชุดที่ 1 ในงานชุดนี้ มีการเล่นในเรื่องของรูปทรงที่ชัดเจนขึ้น โดยเด็กแต่ละคนจะมีพฤติกรรมที่เป็นอิสระและสอดคล้องกันภายในภาพได้เป็นอย่างดี มีการนำเอาพื้นที่ว่างมาใช้ในภาพ เพื่อสร้างให้รูปทรงหลักมีความเด่นชัดและเป็นที่น่าสนใจมากขึ้น

ภาพร่างที่นำไปขยายเป็นผลงานศิลปะ คือ ภาพร่างที่ 1 และภาพร่างชิ้นที่ 3 เนื่องจากภาพร่างทั้ง 2 ชิ้น มีการนำเสนอในลักษณะของการละเล่นที่เด่นชัดมากขึ้น มีการจัดวางองค์ประกอบรูปทรงและขนาดที่ลงตัวกว่า กล่าวคือ ในการวางรูปทรง ขนาดในส่วนพื้นที่ระยะหลังสามารถผลิตให้องค์ประกอบหลักที่อยู่ในส่วนของพื้นที่ระยะหน้ามีความเด่นชัดขึ้นมา เป็นการสร้างให้ผลงานเกิดมีมิติใกล้และไกลได้อย่างชัดเจน โครงสร้างสี่โดยรวมเน้นบรรยากาศเป็นหลัก

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวนทั้งหมด 5 ชั้น ในภาพร่างชุดนี้ มีการพัฒนามาจากภาพร่างชุดที่ 1 และภาพร่างชุดที่ 2 คือ มีการนำเอาเรื่องราวของการพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กมาใช้ ประกอบในภาพในลักษณะของระบบกล้ามเนื้อขาและกล้ามเนื้อแขน โดยนำเสนอให้เห็นถึงพฤติกรรมการเล่นที่ไม่มีจุดสิ้นสุด สร้างจินตนาการ ความคิดและความสามัคคีให้เกิดขึ้นแก่วัยเด็ก แต่ยังคงใช้รูปทรงของสถาปัตยกรรมสิ่งก่อสร้างมาใช้เป็นภาพพื้นหลังและบรรยากาศภายในงาน

ภาพร่างที่นำมาขยายเป็นผลงานศิลปะ คือ ภาพร่างชั้นที่ 4 และภาพร่างชั้นที่ 5 เนื่องจากการจัดวางองค์ประกอบที่รับระหว่างกันได้อย่างสมดุล มีการสร้างบรรยากาศในระยะหลังได้น่าสนใจแตกต่างกันออกไปตามแต่ละชั้น จะให้ความสำคัญในรายละเอียดของพื้นที่ว่างและระยะหลังเด่นชัดขึ้น ทำให้เกิดการพลิกกระยะหน้าและระยะหลังให้มีมิติใกล้และไกลกว่าภาพร่างชุดที่ 1 และชุดที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์

จากการที่ข้าพเจ้าได้ค้นคว้าหาข้อมูล และนำมาสร้างเป็นภาพร่างที่เสร็จสมบูรณ์ตามความต้องการ ซึ่งพร้อมที่จะนำไปเป็นต้นแบบและสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลงานทางศิลปะต่อไป ผลงานที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้น เป็นผลงานภาพพิมพ์โลหะ (Etching) มีลักษณะพิเศษคือเป็นเทคนิคที่มีความประณีต คมชัด สามารถสร้างพื้นผิวได้หลายรูปแบบ รวมทั้งน้ำหนักอ่อนแก่ให้เกิดขึ้นภายในผลงานที่ต้องการตามรูปแบบและแนวความคิดของข้าพเจ้า ซึ่งผลงานภาพพิมพ์ดังกล่าว มีขั้นตอนและวิธีการสร้างสรรค์ผลงาน ดังต่อไปนี้

วัสดุอุปกรณ์ (ภาพพิมพ์โลหะ)

1. แผ่นทองแดง (Copper)
2. กรดสำหรับแม่พิมพ์ทองแดง (Hydrochloric Acid)
3. วานิชดำ (Vanish Type-p)
4. เหล็กปลายแหลม (Etching Needle)
5. ผงเลือดมังกร (Dragon Blood)
6. น้ำมันสน (Turpentine)
7. ทินเนอร์ (Thinner)
8. ดินสอไฮ (Mitsubishi Dematograph 7600)
9. หมึกพิมพ์ Etching (O.P.I)
10. สีสเปรย์กระป๋อง
11. กระดาษพรูฟ
12. กระดาษสำหรับพิมพ์ (Fabriano)

วิธีการเทคนิคภาพพิมพ์โลหะที่นำมาใช้ในงาน

1. Drypoint คือ การใช้เหล็กปลายแหลมขูดลงบนแผ่นเพลท เพื่อให้เกิดเป็นร่องลึกตามความต้องการของรูปแบบ
2. Hardground คือ การขีดเขียนลงบนเพลทที่ท้าวานิชดำไว้บนหน้าเพลทแล้ว เมื่อได้รูปแบบตามต้องการจึงนำไปแช่ในอ่างกรดกำมะถัน
3. Relief คือ การนำวานิชดำมาปิดลงบนพื้นที่ที่ไม่ต้องการให้กรดกัด และเปิดหน้าเพลทส่วนที่ต้องการกัดกรดให้ได้น้ำหนักตามต้องการ แล้วนำไปแช่กรดกำมะถัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. Aquatint คือ การนำเพลทที่ล้างหน้าเพลทเรียบร้อยแล้วไปโรยผงเลือดมังกร (Dragon Blood) แล้วล้างเพลท จากนั้นนำมาเขียนด้วยดินสอไขเพื่อปิดส่วนที่ไม่ต้องการให้กรดกัด แล้วนำไปแช่ในอ่างกรดให้เกิดน้ำหมึก ทำตามขั้นตอนนี้จนได้น้ำหมึกสุดท้ายที่ต้องการ

การสร้างแม่พิมพ์

การสร้างแม่พิมพ์สำหรับผลงานของข้าพเจ้า มีกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้น แยกขั้นตอนเป็นข้อๆ ได้ดังนี้ คือ

1. นำแผ่นแม่พิมพ์โลหะทองแดง(Copper) มาตัดให้ได้ขนาดตามความต้องการ พร้อมทั้งทำความสะอาดแผ่นแม่พิมพ์ด้วยผงซักฟอกและน้ำ เพื่อล้างคราบมันที่ติดอยู่บนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ให้หมดไป แล้วจึงนำไปเป่าด้วยพัดลมจนแห้งสนิท

2. ทาวานิชดำ (Vanish Type-p) ซึ่งผสมน้ำมันสนกับทินเนอร์เรียบร้อยแล้ว ลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์และทำให้เรียบเสมอกันทั่วทั้งแผ่น พร้อมนำแผ่นแม่พิมพ์มาวางไว้บนพื้นที่มีความเรียบร้อยแล้วทิ้งไว้จนแห้งสนิท เพื่อใช้เป็นฉนวนกันน้ำกรดต่อไป

3. นำภาพที่เตรียมไว้ ไปถ่ายเอกสารลงบนกระดาษไขเพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการร่างภาพโครงสร้าง พร้อมทั้งรายละเอียดของภาพ ลงบนผิวหน้าของแผ่นแม่พิมพ์ที่ทาวานิชดำไว้เรียบร้อยแล้วด้วยดินสอไขสีอ่อน

4. ใช้เหล็กปลายแหลม(Etching Needle)ขีดผ่านวานิชดำ (Vanish Type-p) เพื่อสร้างภาพตามเส้นที่ร่างไว้ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวจะต้องสร้างให้โครงสร้างและรายละเอียดของภาพเกิดความสมบูรณ์ตามแบบที่เป็นภาพร่าง ส่วนการสร้างรายละเอียดในผลงานนั้นต้องมีการสร้างเพิ่มเติม เพราะผลงานมีขนาดใหญ่กว่าภาพร่างต้นแบบอยู่มาก จากนั้นจึงนำไปแช่น้ำกรดที่ผสมน้ำในอัตราส่วน 1: 3 หรือน้ำกรด 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 3 ลิตรตามเวลาที่ต้องการ แต่ถ้าต้องการเส้นลักษณะค่อนข้างเบาและนุ่มในบางจุดก็จะใช้วิธีการ Drypoint เข้าช่วย เมื่อได้เพลทแล้วก็นำมาทำเทคนิค Relief ต่อเป็นบางส่วนเพื่อสร้างน้ำหมึกได้จากอ่อนไปเข้มตามต้องการ

5. เมื่อทำพื้นผิวเสร็จสมบูรณ์แล้ว จะนำมาทำเทคนิค Aquatint เพื่อสร้างค่าน้ำหมึกของผลงาน โดยการนำเอาเพลทมาเข้าสู่เพื่อ โรย ผงเลือดมังกร(Dragon Blood)จากนั้นก็นำมาย่างด้วยเตาไฟฟ้าเพื่อให้ผงเลือดมังกร(Dragon Blood)ติดหน้าเพลท หลังจากย่างเพลทเสร็จแล้วก็ทิ้งไว้ให้เพลทคลายความร้อน จากนั้นจึงนำมาสร้างน้ำหมึกด้วยดินสอไขชนิดซูบิชิ 7600 นำเพลทลงแช่ในน้ำกรดให้เพลทจมลงในน้ำกรดตามเวลาที่ต้องการ นำเพลทขึ้นมาล้างน้ำก็จะได้น้ำหมึกตามต้องการ การกัดน้ำหมึกแต่ละครั้งสิ้นสุดลงต้องนำเพลทมาเขียนและกันน้ำหมึกที่ต้องการด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวกันกรวดทุกครั้ง จนถึงขั้นตอนสุดท้ายของการทำเพลทและนำหนักที่ได้ออกมาก็นำเพลทล้างให้สะอาด ด้วยน้ำมันสน ทินเนอร์ ผงซักฟอกและน้ำ จนผิวของแม่พิมพ์สะอาดรอให้แห้งแล้วเตรียมพิมพ์

การพิมพ์ผลงาน

การพิมพ์ผลงาน คือขั้นตอนสุดท้ายของการสร้างสรรค์ผลงาน เพราะเมื่อการสร้างแม่พิมพ์เป็นไปด้วยความสมบูรณ์ การเข้าสู่การพิมพ์ผลงานจึงเริ่มขึ้น และมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1. นำเพลทที่แห้งสนิทแล้วมาอัดหมึกพิมพ์ให้ทั่วตามสีที่ต้องการ แล้วเช็ดหมึกออกจากผิวหน้าเพลทให้หมด เหลือแต่หมึกที่ฝังอยู่ในร่องผิวที่เกิดจากการสร้างเทคนิคต่างๆ เท่านั้น
2. นำแผ่นแม่พิมพ์ที่ผ่านการอุดหมึก และเช็ดหมึกออกเรียบร้อยแล้ว ไปวางบนแท่นพิมพ์ โดยใช้กระดาษพรูฟรองด้านล่างของแผ่นแม่พิมพ์ประมาณ 2-3 แผ่น แผ่นแม่พิมพ์ที่วางลงบนกระดาษพรูฟนั้นจะวางให้ด้านที่มีการอุดหมึกหงายออก พร้อมทั้งวางให้อยู่ตรงกึ่งกลางของกระดาษพรูฟ
3. นำกระดาษสำหรับพิมพ์ผลงาน ซึ่งข้าพเจ้าใช้กระดาษสำหรับพิมพ์งาน (Fabriano) ไปทำให้ชุ่มน้ำ ด้วยการใช้กระบอกฉีดน้ำพ่นน้ำให้ทั่วแผ่นกระดาษ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง พร้อมกับซับน้ำออกด้วยกระดาษพรูฟ จากนั้นจึงนำกระดาษสำหรับพิมพ์งาน (Fabriano) ไปวางทับลงบนแผ่นแม่พิมพ์ที่อยู่บนแท่นพิมพ์ การวางนั้นต้องให้กระดาษชนานกับแผ่นแม่พิมพ์ทั้ง 4 ด้าน และวางทับด้วยกระดาษพรูฟ 2-3 แผ่น จากนั้นจึงนำผ้าสักหลาดมาวางทับลงบนกระดาษพรูฟอีกชั้นหนึ่ง
4. เลื่อนปลายของผ้าสักหลาด ให้อยู่ได้ลูกกลิ้งของแท่นพิมพ์แล้วจึงทำการไขเกลียวของลูกกลิ้ง เพื่อให้ลูกกลิ้งกดทับลงตรงปลายของผ้าสักหลาดจนแน่นแล้วจึงหมุนแท่นให้ลูกกลิ้ง กลิ้งผ่านกระดาษและแผ่นแม่พิมพ์
5. นำผ้าสักหลาดและกระดาษพรูฟ ซึ่งปิดทับบนกระดาษสำหรับพิมพ์งาน(Fabriano) ออก จากนั้นจึงนำกระดาษสำหรับพิมพ์งาน(Fabriano) ที่ผ่านการกดทับของลูกกลิ้งซึ่งอัดทับเข้ากับแผ่นแม่พิมพ์ จนเกิดเป็นตัวอย่างงาน นำไปซิงกับกระดาษซึ่งใช้สำหรับซิงผลงาน โดยใช้กระดาษกาวน้ำปิดทับบนขอบของผลงาน แล้วทิ้งกระดาษที่พิมพ์ผลงานไว้ เพื่อหมึกพิมพ์ที่อยู่บนกระดาษแห้งสนิท จากนั้นจึงถือว่าเสร็จสิ้นกระบวนการในการพิมพ์ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าได้แสดงเนื้อหาที่สำคัญในการสร้างสรรค์ เป็นประสบการณ์ระหว่างชีวิตกับสภาพแวดล้อมของข้าพเจ้า มีการวิเคราะห์ขั้นตอนของการสร้างองค์ประกอบที่ควบคู่กับการสร้างเรื่องราวและเนื้อหา เพื่อสร้างให้ผลงานเกิดความชัดเจนในเรื่องที่น่าเสนอมากขึ้น โดยจะแบ่งออกเป็น ส่วนของการวิเคราะห์ทัศนธาตุและวิเคราะห์องค์ประกอบของภาพ ดังต่อไปนี้

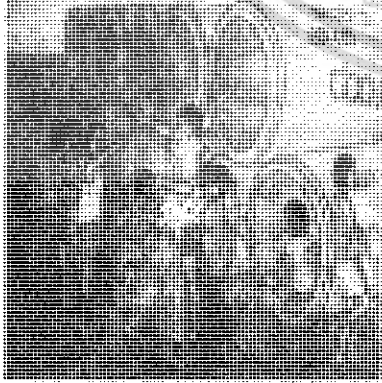
วิเคราะห์ทัศนธาตุ

การวิเคราะห์ทัศนธาตุในงานของข้าพเจ้า จะแสดงเนื้อหาของการแทนค่าความหมายของทัศนธาตุต่าง ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อเน้นให้เกิดความเข้าใจในผลงานยิ่งขึ้น โดยสามารถวิเคราะห์และจำแนกส่วนประกอบของทัศนธาตุ ได้ดังนี้

รูปทรง (Form)

การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า มีการนำเสนอถึงรูปทรงหลายลักษณะด้วยกัน ทั้งที่เป็นรูปทรงหลักของผลงานและที่เป็นส่วนประกอบย่อย รูปทรงหลักในงานของข้าพเจ้ามีการนำเสนอถึงรูปทรงเด็กที่มีพฤติกรรมตามธรรมชาติของเด็กแสดงออกถึงการเล่นที่สนุกสนาน ด้วยท่าทางที่ประกอบกันขึ้นให้เป็น ไปตามสภาพแวดล้อมและประสบการณ์

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง (Form)

รูปทรงเด็ก นำเสนอในลักษณะการเล่นวีวีซ่าวสาร

รูปทรงของเด็ก จึงแตกต่างกันหลายลักษณะกระจาย

อยู่ทั่วไปแทนค่า การเคลื่อนไหวที่มีชีวิตชีวา ผ่อนคลาย

และมีอิสระ รูปทรงเด็กมีลักษณะใบหน้าที่เต็มไป

ด้วยรอยยิ้มอันสดใสแสดงถึงความสนุกสนานร่าเริง

แทนค่า ความสุขของเด็กที่ได้จากการเล่น

รูปทรงท้อ มีลักษณะเป็นทรงกระบอกมาจากรูปทรง

เรขาคณิตวางเรียงกันเป็นแถวๆอยู่ด้านหลังของรูปทรง

เด็กแสดงให้เห็นถึง ความแข็งแกร่งและหนักแน่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง (From)

รูปทรงเด็ก นำเสนอให้เห็นถึงอิริยาบถต่างๆของเด็กในลักษณะท่าหนึ่ง แสดงถึงการหยอกล้อกันของเด็ก ในรูปแบบที่เป็นอิสระในการเล่น

รูปทรงพ่อ มีลักษณะเหมือนกันกับผลงานชิ้นที่ 1 อูกวางเรียงซ้อนกันเป็นแถว ๆ อย่างเป็นระเบียบตรงด้านหลังของรูปทรงเด็ก ให้ความรู้สึกถึงความแข็งแรงและทนทาน

ผลงานชิ้นที่ 3

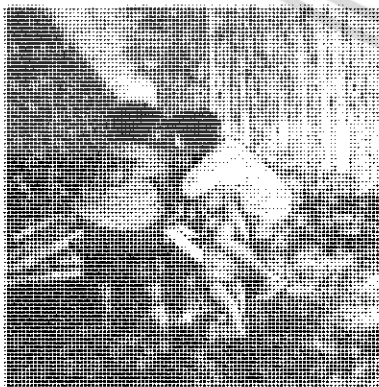

รูปทรง (From)

รูปทรงเด็ก แสดงการเล่นซ่อนหา เป็นลักษณะการเล่นที่สนุกสนาน โครงสร้างของรูปทรงโดยรวมแล้วจะอยู่ตรงกลางภาพ ให้ความรู้สึกเป็นพฤติกรรมของชีวิตในวัยเด็กโดยแท้จริง

รูปทรงเสา มีลักษณะเป็นเส้นตรงวางเรียงกันเป็นแนวตั้งทางด้านหลังของรูปทรงเด็ก แทนค่าความแข็งแรงและมั่นคง

ผลงานชิ้นที่ 4

รูปทรง (From)

รูปทรงเด็กนำเสนอถึงการเล่นจี่ม้า ซึ่งการเล่นจี่ม้าเป็นลักษณะของการเล่นที่สนุกสนาน เป็นพฤติกรรมการเล่นของเด็กผู้ชายที่ซุกซนด้วยท่าทางการซึ่คอชนกัน แสดงให้เห็นถึงความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในวัยเด็ก ด้วยความแบกรับน้ำหนักของเด็กอีก 1 คน

รูปทรงสิ่งก่อสร้าง เป็นรูปทรงที่ถูกสร้างขึ้นให้เป็นลักษณะการวางเรียงกันของไม้ในแนวตั้ง เพื่อตีเป็นสังค้ำยันในการปลูกสร้างอาคารบ้านเรือน ทั้ง 2 รูปนี้ มีลักษณะที่คล้ายกัน ในลักษณะของการค้ำยันและแบกรับน้ำหนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 5

รูปทรง (Form)

รูปทรงเด็ก นำเสนอในลักษณะของการเล่นกีฬาวิ่ง เมืองรูปทรงของเด็กมีลักษณะคล้ายกันกับงานชิ้นที่ 4 แต่จะแตกต่างกันในกติกากการเล่น ในงานชิ้นนี้จะมีการแข่งขันด้วยการแบ่งทีมออกเป็น 2 ฝ่าย โดยแต่ละฝ่ายจะต้อง นำเด็กในทีมของตนขึ้นชี้หลัง แล้ววิ่งไปให้ถึงเส้นชัยก่อนอีกฝ่าย ซึ่งการเล่นชนิดนี้เป็นการเล่นที่มีอิสระและช่วยพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กได้เป็นอย่างดี

รูปทรงรถไฟ มีลักษณะของรูปทรงที่แบ่งเป็นตู้วางต่อกันเป็นแนวยาวตามรางรถไฟ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางเทคโนโลยีที่เป็นเหล็ก แทนค่าความแข็งแรงของตู้รถไฟที่วางกันอยู่อย่างเป็นระเบียบ

ผลงานชิ้นที่ 6

รูปทรง (Form)

รูปทรงเด็ก นำเสนอให้เห็นถึงการเล่นโยนห่วง โดยจะมีการชี้คอกันเพื่อโยนห่วง คนที่ชี้คอกจะเป็นคนรับห่วง และจะได้คอบกันจนกว่าจะมีฝ่ายชนะ การเล่นโยนห่วง แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางไหวพริบ และความคล่องไหวในลักษณะของการเล่นที่เป็นอิสระและมีความสุขสนุกสนาน

รูปทรงเสา มีลักษณะการวางเรียงกันเป็นเส้นตรงในแนวตั้ง เพื่อที่จะแบกรับน้ำหนักของสะพาน รูปทรงเสา แทนค่าความมั่นคงแข็งแรงและทนทาน

เส้น (Line)

การสร้างสรรคผลงาน เส้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ สามารถสร้างอารมณ์และความรู้สึกให้เกิดขึ้นได้ทั้งกับรูปทรงของเด็ก สิ่งก่อสร้างและกับพื้นที่ว่าง เส้นในงานจะเป็นสัญลักษณ์แทนค่ารายละเอียดต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

เส้น (Line)

เส้นที่ใช้ในผลงาน ทั้งเส้นที่ใช้บนใบหน้าร่างกายของเด็ก รวมถึงพื้นหลัง ได้ใช้วิธีการตัดเส้น ได้แก่ การตัดเส้นรอบนอกของใบหน้า คิ้ว ตา จมูก ปาก ตลอดจนร่างกายและรอยยับของเสื้อผ้า เส้นที่ใช้บนใบหน้า แสดงถึงอารมณ์ที่สดใส ร่าเริง สนุกสนาน

เส้นตรงและเส้นโค้งของรูปทรงท้อ แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างที่แข็งแรงและหนักแน่น

ผลงานชิ้นที่ 2

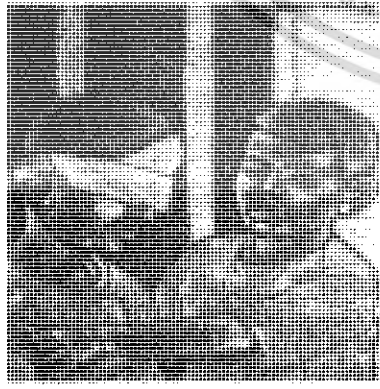

เส้น (Line)

เส้นที่เป็นเส้นแกนของโครงสร้างของรูปทรงเด็ก เป็นเส้นที่ช่วยในการลดความแข็งกระด้างของรูปทรงท้อ ซึ่งมีขนาดใหญ่อยู่ด้านหลัง

เส้นนอนและเส้นโค้งของโครงสร้างท้อ เกิดจากเส้นที่นำมาประกอบกันหลายเส้น ให้ความรู้สึกที่มั่นคง

ผลงานชิ้นที่ 3

เส้น (Line)

เส้นโค้งของวงตรงกลางรูปทรงเด็ก มีลักษณะตรงกับพฤติกรรมของการเล่นประเภทนี้ ให้ความรู้สึกถึงการเปลี่ยนทิศทาง มีพลังการเคลื่อนไหวของรูปทรงเด็ก เส้นตั้งและเส้นนอนของโครงสร้างเสา เป็นเส้นโครงสร้างที่กำหนดขอบเขตและช่วยในการให้รูปทรงเด็กมีความเป็นเด่นมากขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 4

เส้น (Line)

เส้นที่เป็นเส้นแกนของรูปทรงเด็ก ที่นำมาประสานกันก่อนใส่รายละเอียด มีความสำคัญต่อการสร้างและช่วยให้รู้สึกผ่อนคลายในการละเล่นของเด็ก

เส้นเฉียงของโครงสร้างกำแพง ช่วยในการนำสายตาดูแล้วเกิดเป็นระยะขึ้นในงาน

เส้นโครงของเสาไม้ มีเส้นที่ประกอบกันหลายเส้น คือเส้นตรง เส้นนอน เส้นตั้ง และเส้นเฉียง เป็นเส้นที่มีลักษณะของการค้ำยัน ช่วยให้ผลงานชิ้นนี้มีความมั่นคงเกิดขึ้นในงาน

ผลงานชิ้นที่ 5

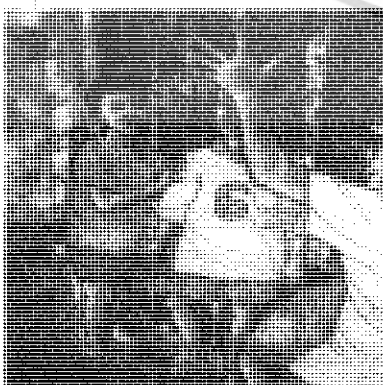

เส้น (Line)

เส้นตรงและเส้นโค้งที่ประกอบกันเป็นโครงสร้างของรถไฟเป็นส่วนที่บ่งบอกความมั่นคงของโครงสร้างหลักที่เป็นส่วนประกอบหลักของรถไฟ

เส้นเฉียงตรงวางรถไฟ เป็นสัญลักษณ์แทนค่าแสดงทิศทางการเคลื่อนไหวและการนำสายตา

ผลงานชิ้นที่ 6

เส้น (Line)

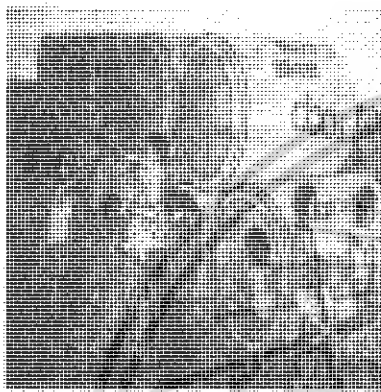
เส้นตรงที่เป็นเส้นแกนของโครงสร้างเสา ที่เกิดจากการประกอบกันของเส้นหลายเส้น แสดงถึงการเป็นโครงสร้างหลักของภาพ และเป็นไปเพื่อสร้างทิศทางของรูปทรงให้เกิดขึ้นในผลงาน เกิดความรู้สึกที่สมดุล มั่นคง และแข็งแรง ช่วยสร้างความจริงจังในพฤติกรรมที่เด็กกำลังกระทำอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colors)

ในการสร้างสรรค์งาน ข้าพเจ้าใช้สีเพื่อแสดงความชัดเจนของแนวคิดและความรู้สึกของผลงาน ส่งเสริมรูปทรงหลักของภาพให้เกิดการสะท้อนแนวคิดยิ่งขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 1

สี (Colors)

จากแนวคิดหลัก พฤติกรรมในวัยเด็กที่มีความสุขในมุมมองต่าง ๆ สีที่ข้าพเจ้าใช้จึงเลือกสีที่ดูแล้วมีชีวิตชีวา กับเด็ก ไม่ผูกพันกับสีตามธรรมชาติมากนัก

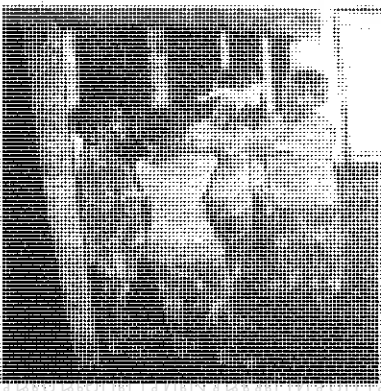
ผลงานชิ้นที่ 2

สี (Colors)

สีชมพู น้ำเงิน แดง ฟ้า และเขียว แทนสีของเสื้อผ้าเด็ก ให้ความรู้สึกถึงความสดใส ร่าเริง และสนุกสนาน เหมาะสมแก่วัยเด็กและการละเล่นของเด็ก

ผลงานชิ้นที่ 3

สี (Colors)

สีเทาเข้ม

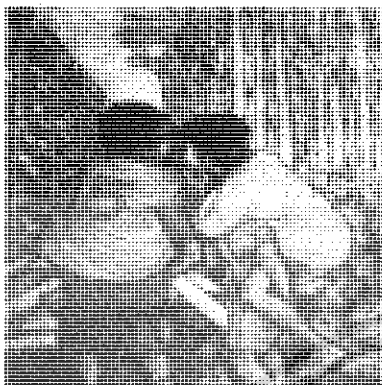
ให้ความรู้สึกเก่าแก่ มีอายุของสิ่งก่อสร้าง

สีเทาอ่อน

ให้บรรยากาศในภาพผลงานมีลักษณะนุ่มนวล ซึ่งไม่
อ่อน ไม่แก่จนเกินไป เป็นสีที่เหมาะสมกับชิ้นงานนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

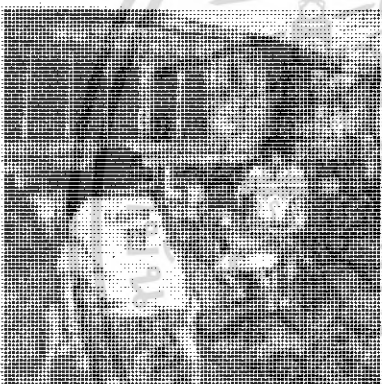

สี (Colors)

สีดำ

ให้ความรู้สึกทึบ หนักแน่น ทำให้บรรยากาศในภาพมีความชัดเจนมากขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 5

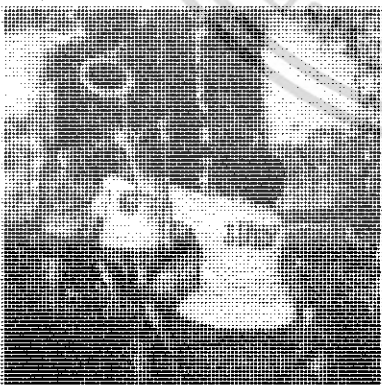

สี (Colors)

สีครีมอมส้ม

แทนค่าของบรรยากาศของเรื่องราว ที่มีลักษณะนุ่มนวลและให้ความรู้สึกที่อบอุ่น

ผลงานชิ้นที่ 6

สี (Colors)

สีฟ้า

แทนสีของบรรยากาศท้องฟ้า ที่มีความสดใส เพื่อให้เข้ากับอากัปกิริยาการเล่นของเด็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวที่นำมาใช้สร้างผลงาน มีความสอดคล้องกับรูปทรงแนวความคิดและเนื้อหาของเรื่องราว ซึ่งพื้นผิวดังกล่าวจะมีทั้งหยาบและละเอียดตามความเหมาะสมเพื่อเป็นส่วนส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 1

พื้นผิว (Texture)

การสร้างพื้นผิวในงานชิ้นที่ 1 ช่วยให้เกิดลักษณะของการแบ่งแยกรูปทรงให้มีความแตกต่างกัน พื้นผิวในการแสดงลักษณะที่ขรุขระของพื้นดิน แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของรูปทรงเด็กกับพื้นดิน

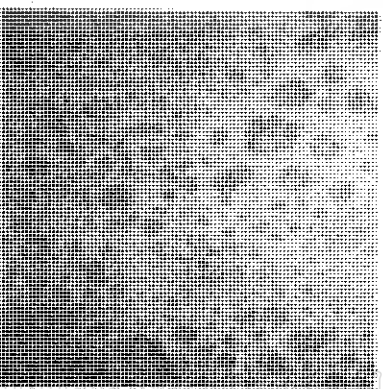
ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นผิว (Texture)

ในผลงานชิ้นที่ 2 มีกรรมวิธีการสร้างพื้นผิวคล้ายกับงานชิ้นที่ 1 คือ พื้นผิวของดิน แต่จะมีลักษณะหยาบกว่า แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันระหว่างพื้นดินกับบรรยากาศท้องฟ้าได้ชัดเจนขึ้น

ผลงานชิ้นที่ 3

พื้นผิว (Texture)

พื้นผิวที่ถูกสร้างขึ้นในงาน ทำให้เกิดความตื้นลึก สามารถใช้เป็นการสร้างน้ำหนักให้ผลงานมีความแตกต่างและเห็นรูปทรงเด่นชัดขึ้น
พื้นผิวในงานแสดงถึงลักษณะงานที่เลียนแบบพื้นผิวที่เป็นปูน

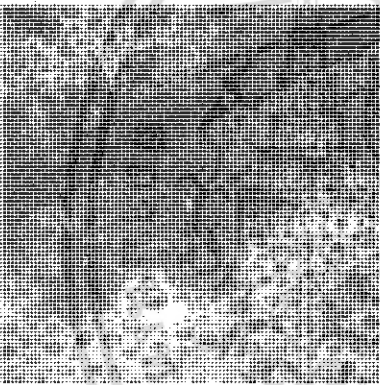
ผลงานชิ้นที่ 4

พื้นผิว (Texture)

การสร้างพื้นผิวในงาน ทำให้เกิดลักษณะของรูปทรงที่แตกต่างกันระหว่างรูปทรงเดิมและรูปทรงของสิ่งก่อสร้าง

ผลงานชิ้นที่ 5

พื้นผิว (Texture)

ได้นำพื้นผิวที่มีการสร้างเลียนแบบก้อนหินกับพื้นดินมาแสดงในงาน เพื่อสร้างให้เกิดน้ำหนักและรายละเอียดที่แตกต่างกันระหว่างพื้นหินกับรถไฟ

ผลงานชิ้นที่ 6

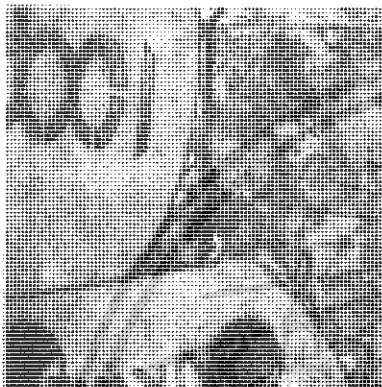
พื้นผิว (Texture)

เป็นการสร้างพื้นผิวที่เลียนแบบธรรมชาติ แสดงลักษณะพื้นผิวที่เป็นพื้นปูน อิฐ สิ่งก่อสร้าง เป็นการสร้างพื้นผิวหยาบ ขรุขระ เกิดเป็นน้ำหนักที่น่าสนใจ

น้ำหนัก (Tone)

ภาพผลงานของข้าพเจ้านั้น มีการสร้างน้ำหนักที่แตกต่างขึ้นตามแต่ละเรื่องราวในแต่ละผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 1

น้ำหนัก (Tone)

การสร้างน้ำหนักในงาน เพื่อให้เกิดความแตกต่างกันขึ้นระหว่างรูปทรงเด็กซึ่งเป็นรูปทรงหลัก กับพื้นหลัง ช่วยให้เกิดการตัดกันระหว่างน้ำหนักที่เข้มกับน้ำหนักอ่อนหรือสว่าง

ผลงานชิ้นที่ 2

น้ำหนัก (Tone)

การสร้างน้ำหนักในผลงาน แสดงน้ำหนักของแสงเงาให้เป็นปริมาตรแก่รูปทรงของเด็ก พร้อมใช้น้ำหนักสร้างรายละเอียดของทุกรูปทรง ให้รูปทรงสามารถเชื่อมต่อกันได้ระหว่างรูปทรงเด็กกับรูปทรงต่อ

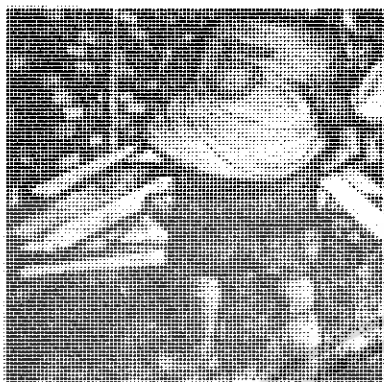
ผลงานชิ้นที่ 3

น้ำหนัก (Tone)

น้ำหนักในภาพ ทำให้เกิดความลึกตื้นในภาพ มีลักษณะแตกต่างกันตามรูปทรง มีลักษณะตัดกันอย่างรุนแรงและประสานกลมกลืนกัน

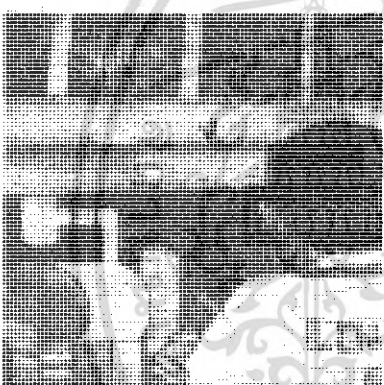
ผลงานชิ้นที่ 4

น้ำหนัก (Tone)

การสร้างน้ำหนักของผลงานชิ้นนี้ มีความแตกต่าง และ
ชัดแจ้งระหว่างรูปทรงหลัก คือรูปทรงเด็ก กับพื้นหลัง
ด้วยความอ่อน-แก่ของบริเวณที่ถูกแสงได้ชัดเจน

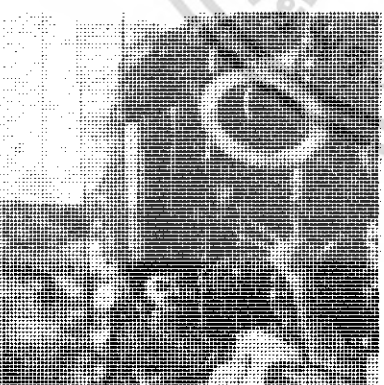
ผลงานชิ้นที่ 5

น้ำหนัก (Tone)

แสดงค่าความต่างกันของน้ำหนักความเข้ม ผสมผสาน
กับน้ำหนักที่บางเบา โดยน้ำหนักเข้มจะแทนค่าใน
รายละเอียดจุดสำคัญและเด่นชัด ส่วนน้ำหนักที่บางเบา
แทนค่ามิติที่อยู่ระยะไกล

ผลงานชิ้นที่ 6

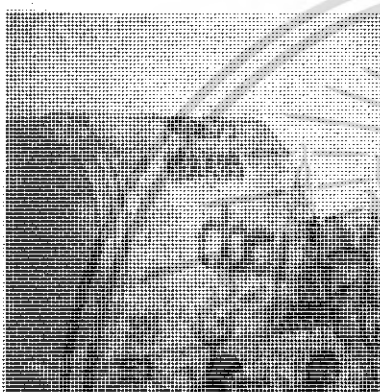
น้ำหนัก (Tone)

มีการสร้างน้ำหนักในลักษณะของสี ปริมาณ ปานกลาง
คือ ไม่ให้น้ำหนักที่เข้มของสีดำมากนัก เพราะจะทำให้
งานมีความแข็งกระด้าง น้ำหนักจึงมีปฏิริยาต่อความรู้สึก
และอารมณ์ ด้วยการประสานน้ำหนักที่เข้มและอ่อนใน
ผลงาน

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในงานถูกกำหนดขึ้นมาโดยรอบตัวผลงาน และทำหน้าที่ทำให้เกิดความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวและทำงานแตกต่างกันไปตามลักษณะ โครงสร้างของรูปทรงหลักในแต่ละผลงาน พื้นที่ว่างจึงจำเป็นสำหรับงาน เพื่อเน้นรูปทรงหลักของภาพให้มีเนื้อหาเด่นชัดมากขึ้น สามารถสร้างความกลมกลืนของขนาดรูปทรงกับพื้นที่ว่าง ให้มีความสัมพันธ์อย่างเหมาะสม

ผลงานชิ้นที่ 1

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในงานถูกสร้างขึ้นโดยอิสระ และมีการกระจายอยู่โดยรอบรูปทรง เพื่อเน้นให้รูปทรงเกิดความชัดเจนขึ้น อีกทั้งยังมีผลทำให้พื้นที่ว่างมีการถ่ายทอดเข้าออกระหว่างรูปทรงกับรูปทรง และยังมีการเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ว่างด้วยกันเองอีกด้วย

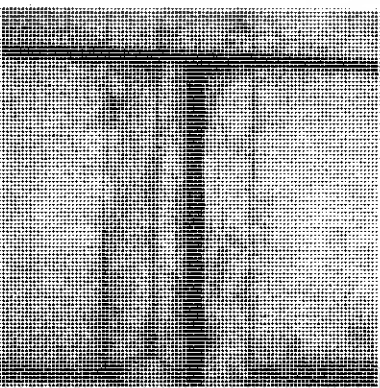
ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่าง ตรงส่วนบนในงานเป็นพื้นที่ที่แสดงความอิสระของผลงานทำให้รู้สึกถึงเนื้อที่ในอากาศ และสามารถสร้างมิติให้เกิดขึ้นในพื้นที่ว่างได้

ผลงานชิ้นที่ 3

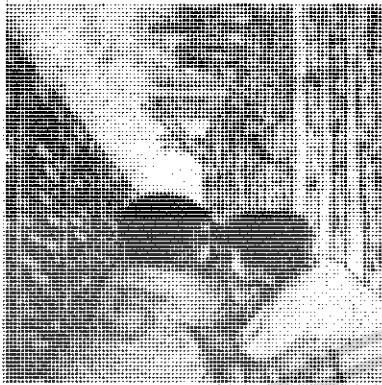

พื้นที่ว่าง (Space)

ลักษณะพื้นที่ว่างสามารถแสดงการผลัดกระยะในผลงาน แทนค่าความหมายของภาพที่ เน้นให้จุดเด่นมีความชัดเจนและสร้างระยะให้เกิดมิติใกล้ไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

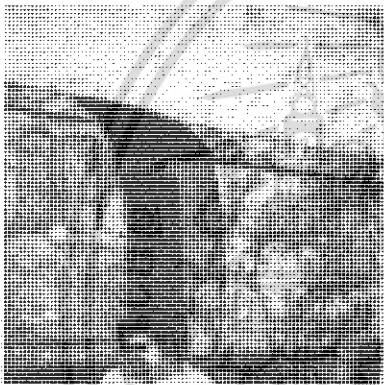
ผลงานชิ้นที่ 4

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างเป็นการแสดงขอบเขตของรูปทรงเล็ก และกำหนดระยะระหว่างรูปทรงเล็กกับรูปทรงใหญ่ของรูปทรงสิ่งก่อสร้างทำให้พื้นที่ว่าง บริเวณดังกล่าว เกิดน้ำหนักที่ขัดแย้งกับรูปทรงในงาน

ผลงานชิ้นที่ 5

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นในงาน เกิดจากรูปทรงที่เป็นธรรมชาติ กำหนดขอบเขตของพื้นที่ว่าง ให้ความรู้สึกที่ไม่สิ้นสุด มีระยะใกล้-ไกลเกิดขึ้นภายในงาน

ผลงานชิ้นที่ 6

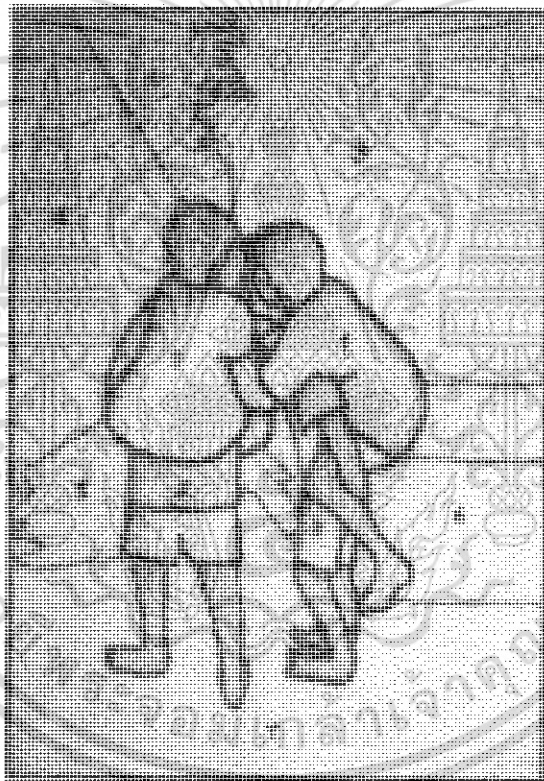
พื้นที่ว่าง (Space)

มีการกำหนดพื้นที่ว่างให้มีความเคลื่อนไหว มีความสัมพันธ์กับรูปทรงเล็ก และรูปทรงสิ่งก่อสร้าง ช่วยให้เกิดมิติขึ้นในงาน

วิเคราะห์องค์ประกอบภาพ

องค์ประกอบศิลป์ ถือว่ามีบทบาทสำคัญในการสร้างผลงานศิลปะ กล่าวคือ สามารถสร้างให้ผู้เรียนรู้ และผู้สร้างงานศิลปะ เกิดความเข้าใจต่อศิลปะอย่างกระจ่างชัด และสามารถนำมาปฏิบัติเป็นผลงานศิลปะที่ก่อให้เกิดองค์ประกอบได้อย่างลงตัว ผลงานที่ข้าพเจ้านำมาวิเคราะห์ คือ ภาพผลงานชิ้นที่ 4 โดยมีการวิเคราะห์และจัดลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน ดังต่อไปนี้

ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบ

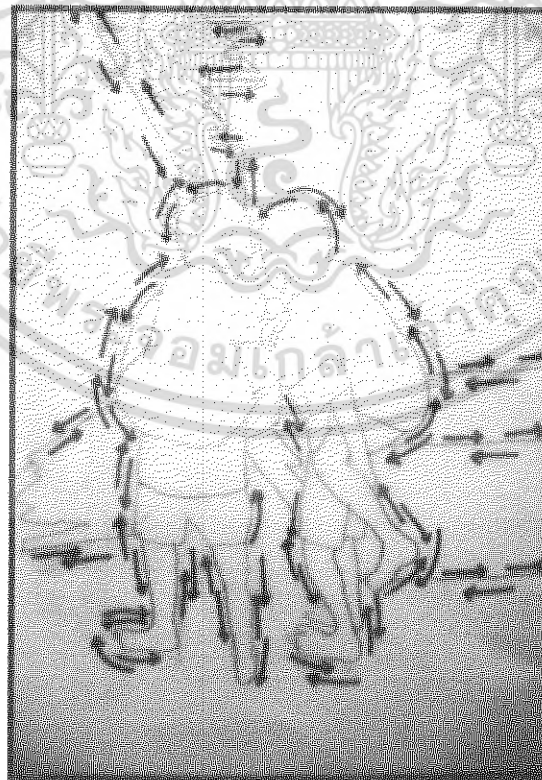

ภาพประกอบที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ความกลมกลืน เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้งานศิลปะเกิดความสมบูรณ์ ทั้งนี้ “ความกลมกลืน” หมายถึง ความประสานกันขององค์ประกอบทางศิลปะที่ลงตัวจนเกิดเป็นเอกภาพ (Unity) ความประสานกลมกลืนกันต้องจัดให้อยู่ในระดับพอดี หากจัดให้มีมากเกินไปอาจทำให้ผลงานไม่น่าสนใจเท่าที่ควร แต่หากมีน้อยเกินไปผลงานชิ้นนั้นก็จะไม่สะดุดตาหรือไม่น่าสนใจ ในผลงานของข้าพเจ้า ความกลมกลืนเกิดจากรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในสิ่งแวดล้อม สร้างสรรค์เป็นภาพผลงานให้รูปทรงด้านหน้า หรือรูปทรงเล็กซึ่งเป็นรูปทรงหลัก มีขนาดใหญ่ มีความชัดเจนในกิจกรรมที่กระทำอยู่ และมีรูปทรงย่อยซึ่งเป็นรูปทรงของสิ่งก่อสร้างวางอยู่เป็นตัวผสมผสานและควบคุมลักษณะของรูปทรง ให้พื้นหลังและพื้นผิวในงานเป็นตัวสอดแทรกให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้นในระยะใกล้-ไกลของภาพ

2. ความหลากหลาย (Variety) (ภาพประกอบที่ 1)

ข้าพเจ้าได้นำเอาความเป็นธรรมชาติในวัยเด็กมาศึกษาถึงพฤติกรรมการเล่น โดยธรรมชาติของเด็กนั้นจะมีการแสดงออกของอากัปกริยา ท่าทางและการเคลื่อนไหวแตกต่างกันออกไป ทั้งการเคลื่อนไหว รื้อข้าวสาร โยนห่วง ซ่อนหา การขี่ม้าส่งเมือง รวมไปถึงการยืน เดิน นั่ง มาประสานและรวมกันเป็นรูปทรงหลัก สร้างความหลากหลายให้เกิดขึ้นภายในงานระหว่างรูปทรง พื้นผิว และบรรยากาศพื้นหลัง ปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 1,2,3,4,5,6,7 และ 8

3. ความดุลยภาพ (Balance) (ภาพประกอบที่ 2)

ในการสร้างผลงาน ความดุลยภาพในงานศิลปะเป็นความดุลยภาพที่ใช้ความรู้สึกเป็นหลัก ความดุลยภาพเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการจัดองค์ประกอบในงาน ผลงานของข้าพเจ้าแสดงดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetrical Balance) คือความดุลยภาพแบบซ้ายขวาไม่เท่ากัน เป็นความดุลยภาพที่มีลักษณะซับซ้อนแม้จะมีหน่วยซ้ายขวาไม่เท่ากันหรือไม่เหมือนกัน แต่ให้ความดุลยภาพในด้านความรู้สึกด้วยการใช้น้ำหนักของรูปทรง ทั้งรูปทรงเล็กและรูปทรงสิ่งก่อสร้าง โดยให้รูปทรงเล็กมีขนาดใหญ่ และน้ำหนักที่ชัดเจนอยู่ตรงกลางภาพ อีกทั้งยังให้รูปทรงที่เป็นสิ่งก่อสร้างกระจายอยู่ส่วนหลังของภาพทั้งซ้ายและขวา ก่อให้เกิดดุลยภาพระหว่างกันขึ้นภายในงาน เกิดเป็นความดุลยภาพทั้งในเส้นแนวตั้ง (Vertical Axis) (ภาพประกอบที่ 2 เส้นที่ 1) และความดุลยภาพในเส้นแนวนอน (Horizontal Axis) (ภาพประกอบที่ 2 เส้นที่ 2)

⁵ สคันธ์ ภูงามดี, การออกแบบกราฟิกพิมพ์, กรุงเทพฯ, 2545, หน้า 64.

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนเป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาดในส่วนต่างๆของรูปทรงและระหว่างรูปทรง สัดส่วน มีความสำคัญและสัมพันธ์กับเรื่องการสร้างดุลยภาพในงานศิลปะอย่างมาก ช่วยให้เกิดการถ่วงดุลหรือคานน้ำหนักทางความรู้สึกในภาพผลงานได้ ผลงานของข้าพเจ้าที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมีความจำเป็นที่ต้องอาศัยสัดส่วนที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเรื่องราวทั้งหมดเป็นสิ่งที่มืออยู่จริง ทั้งรูปทรงหลักที่เป็นเด็กและรูปทรงย่อยของสิ่งก่อสร้าง ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาในรูปลักษณะของรูปทรงต่างๆ ตามสัดส่วนที่แตกต่างกันออกไป แสดงพลังการเคลื่อนไหวของพฤติกรรมการเล่นในวัยเด็ก

5.ความเป็นเด่น (Dominance) (ภาพประกอบที่ 1)

ข้าพเจ้าได้จัดวางความเป็นเด่นไว้ส่วนกลางของภาพ ด้วยลักษณะของพฤติกรรมการเล่นในวัยเด็ก โดยความเป็นเด่นจะปรากฏอยู่ในรูปทรงหมายเลข 1 และ 2 ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักของภาพ คือรูปทรงเด็ก รูปทรงดังกล่าวมีขนาดใหญ่ สร้างขึ้นด้วยน้ำหนักที่อ่อนนุ่ม ถูกรายล้อมด้วยรูปทรงของเสากำแพงและสิ่งก่อสร้างซึ่งมีส่วนช่วยเน้นให้รูปทรงเด็กเกิดความน่าสนใจ และชัดเจนยิ่งขึ้น

6.ความเป็นรอง (Subordination) (ภาพประกอบที่ 1)

ในผลงานของข้าพเจ้านั้น ความเป็นรองของรูปทรงมีส่วนช่วยเสริมให้รูปทรงหลักซึ่งเป็นรูปทรงหมายเลข 1 มีความชัดเจนมากขึ้น ทั้งในขนาด รายละเอียดและความหมายในตัวเอง ความเป็นรองจะอยู่ในรูปทรงหมายเลข 3,4,5,6,7และ8 ตามลำดับ ซึ่งจะมีความชัดเจนน้อยกว่ารูปทรงหมายเลข 1 และ 2 ถูกนำมาจัดวางไว้ให้ตัวงานมีเรื่องราวมากขึ้นทั้งบรรยากาศ พื้นผิวและภาพพื้นหลังด้วยน้ำหนักกลาง-เบา ตามขนาดและระยะลดหลั่นกันไป

7. การเคลื่อนไหว (Movement) (ภาพประกอบที่ 3)

ในการสร้างสรรค์งานของข้าพเจ้า การสร้างความเคลื่อนไหวให้เกิดขึ้น โดยรวมในภาพเป็นผลมาจากการจัดวางรูปทรงอันเป็นองค์ประกอบหลักๆของภาพ โดยความเคลื่อนไหวดังกล่าวแสดงถึงทิศทางความเคลื่อนไหวของรูปทรงและพื้นที่ว่าง (Space) ทั้งนี้ ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจะไม่ปรากฏเป็นเส้นบอกทิศทางในภาพ แต่เกิดจากการสัมผัสด้วยสายตา และรับรู้ด้วยความรู้สึก ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้านี้ ได้สร้างจังหวะของรูปทรงให้มีลักษณะเชื่อมต่อกับรูปทรงเด็กและรูปทรงสิ่งก่อสร้างในปริมาณที่พอเหมาะและสัมพันธ์กันในผลงาน

บทที่ 5

บทสรุป

ด้วยความทรงจำและความประทับใจในสีสันทองบรรยากาศแห่งความสุขในวัยเด็ก ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในการเล่นที่สนุกสนานมีความสุข ร่าเริง สดใส น่ารักของวัยเด็ก ในการสร้างเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับเด็กจะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการและความเข้าใจ โดยเด็กจะมีอิสระในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะขึ้น เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในวัยเด็ก แสดงออกผ่านกระบวนการทางเทคนิค และวิธีการทางด้านภาพพิมพ์โลหะกัดกรด (Etching) ตามความคิด จินตนาการ ความรู้สึกของข้าพเจ้าในเรื่องราวและแง่มุมในวัยเด็ก จากการปฏิบัติงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ขั้นตอนในการปฏิบัติงานและวิธีการสร้างสรรค์โดยละเอียด ตั้งแต่วิธีการรวบรวมข้อมูล การสร้างภาพร่าง การสร้างแม่พิมพ์ รวมถึงวิธีการพิมพ์จากผลงาน และเพื่อความชัดเจนของภาพผลงานนั้น ข้าพเจ้าจึงนำผลงานมาทำการวิเคราะห์โดยละเอียดและเลือกใช้ทัศนธาตุต่าง ๆ เพื่อให้เข้ากับการสร้างสรรค์ในรูปแบบของผลงานของข้าพเจ้าตามแนวความคิดและวิธีการทำงานให้ออกมาได้ในรูปแบบที่ดีและประสบความสำเร็จ ตามความรู้สึกของข้าพเจ้า โดยตระหนักถึงคุณประโยชน์ในการสร้างสรรค์ และเป็นการฝึกฝนตนเองในการพัฒนาผลงาน ตลอดจนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยก่อให้เกิดความเข้าใจในผลงานศิลปะอย่างกระจ่างชัด

ปัญหาและข้อเสนอแนะ ผลงานศิลปะที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นนี้ก็จะสำเร็จออกมาเป็นภาพผลงานได้นั้น ต้องผ่านอุปสรรค และปัญหาต่างๆหลายประการ ทั้งขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ในพฤติกรรมของวัยเด็ก เพื่อให้เหมาะสมกับเรื่องราวและเนื้อหาของผลงาน หรือแม้กระทั่งการจัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับงานรวมถึงเทคนิคและกระบวนการของเทคนิคภาพพิมพ์ โลหะกัดกรด (Etching) ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจในแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ เช่นเดียวกับข้าพเจ้า

บรรณานุกรม

- ชลุค นิ่มเสมอ. **องค์ประกอบของศิลปะ**, กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2534.
- นิตโอละ ระเด่นอาหมัด. **ทฤษฎีจิตรกรรม**, กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2543.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. **พฤติกรรมวัยเด็กหน่วยที่ 1-7**, กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์, 2534.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. **พฤติกรรมวัยเด็กหน่วยที่ 8-15**, กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์, 2534.
- สกนธ์ ภูงามดี. **การออกแบบกราฟิกพิมพ์**, กรุงเทพฯ, 2545.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน สนามเด็กเล่นของหนู 1
เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ
ขนาด 60 X 80 ซม.
ปีพ.ศ.ที่ทำ 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

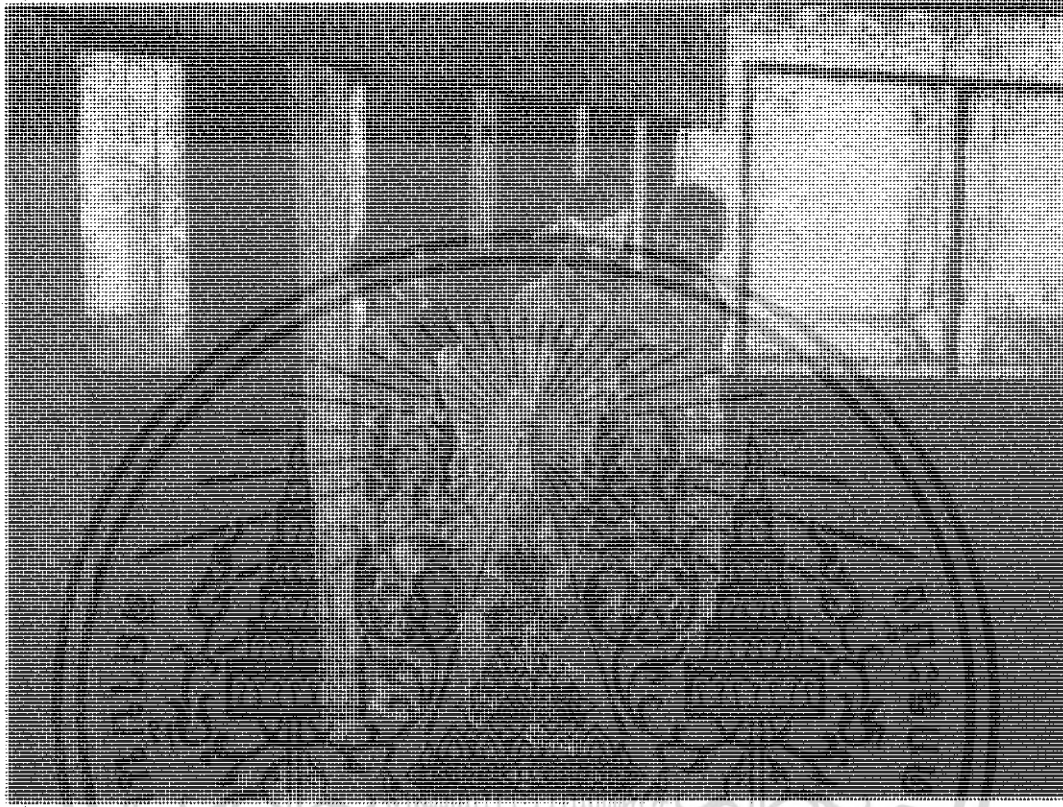
ผลงานศิลปะ

ชื่องาน สนามเด็กเล่นของหนู 2
 เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ
 ขนาด 60 X 80 ซม.
 ปีพ.ศ.ที่ทำ 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

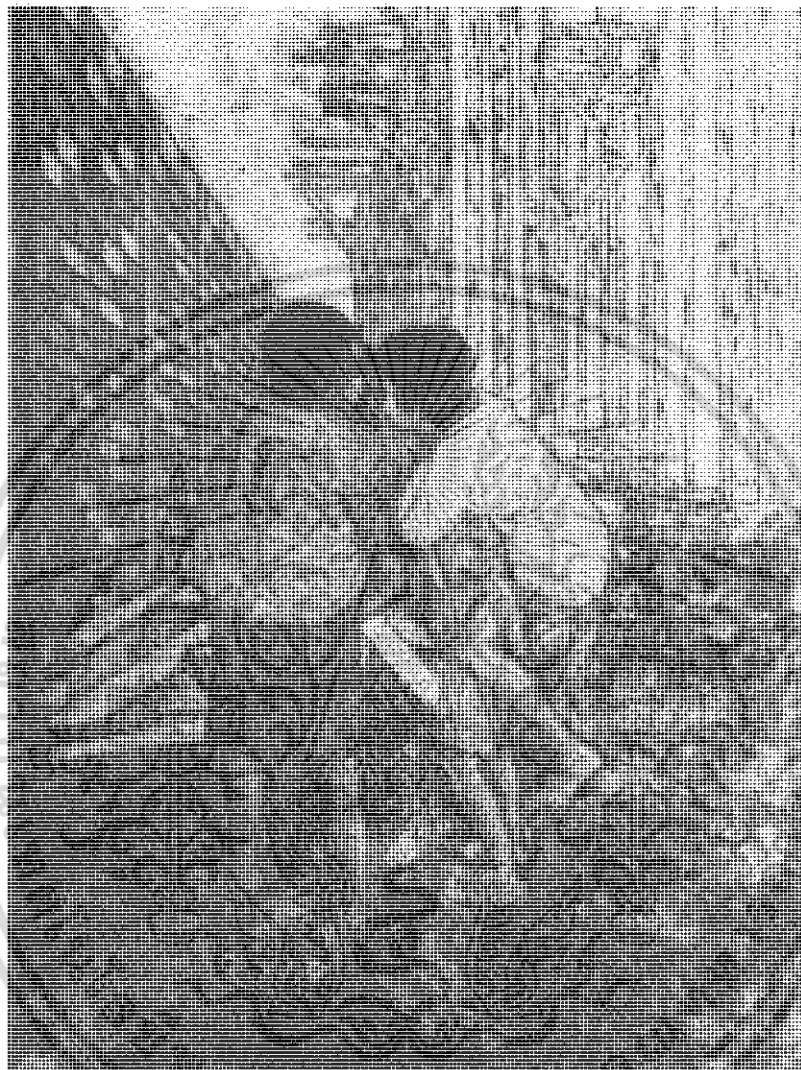
ผลงานศิลปะ

ชื่องาน สนามเด็กเล่นของหนู 3
 เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ
 ขนาด 60 X 80 ซม.
 ปีพ.ศ.ที่ทำ 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	สนามเด็กเล่นของหนู 4
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ
ขนาด	80 X 60 ซม.
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	สนามเด็กเล่นของหนู 5
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ
ขนาด	80 X 60 ซม.
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องาน	สนามเด็กเล่นของหนู 6
เทคนิค	ภาพพิมพ์โลหะ
ขนาด	80 X 60 ซม.
ปี พ.ศ. ที่ทำ	2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวสิริกัทรา ชานีรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด 27 กุมภาพันธ์ 2526
ที่อยู่ 108 ม.1 ต.ชัยบุรี อ.เมือง จ.พัทลุง 93000
การศึกษา

- โรงเรียนเทศบาลบ้านคูหาสวรรค์
- โรงเรียนพัทลุง
- วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2545 - ศิลปกรรมสีน้ำทิวทัศน์ทางทะเล วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช ครั้งที่ 3 นครศรีธรรมราช
- 2547 - การแสดงผลงาน "Mini Art" ของนักศึกษากาชาดวิทยาวิจิตรศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้